

kommer mig an, er den private Credit i Almindelighed, og det er for den aldeles uden Forskjel, om det er af Staten garanterede Obligationer, eller slet ikke af Staten særligt garanterede Papirer, som man kun veed i Henhold til Loven ere udstedte; det bliver i Virkeligheden det Samme, der vil komme en Masse Papirer paa Markedet, som Mange ville ønske at fikle sig ved. Den ærede sidste Taler har ogsaa sagt, at Faren for, at andre Papirers Cours skulde blive trykket, ikke er saa stor. Jeg maa gjentage, at heller ikke i denne Henseende er det, jeg har saa stor Betænkelighed; det er mig overhovedet i saa Henseende temmelig ligegyldigt, om andre Papirer trykkes eller ikke; i alle Tilfælde ville de ikke trykkes saameget, at der kan være Spørgsmaal om betydelige Fluctuationer i Formuen i denne Anledning. Men det, som vil blive endnu mere trykket, det er Muligheden af at opnaae Penge til forskjellig privat Virksomhed, og det er ligesom, at det vil blive Tilfældet, til hvilken Priis saa end de nye Obligationer ville blive solgte. Henviisningen til, at det kun skulde være $3\frac{3}{4}$ pCts. Obligationer, der skulde komme paa Markedet, istedetfor at det, der trykker Coursen for Diebliffet, skulde være de 5 pCt., kan jeg heller ikke tage for gyldig, saa lidt som jeg kan forstaae, hvorledes den Operation skulde kunne iværksættes fra Finansernes Side, at man ved Hjælp af de Obligationer, som Staten selv kunde faae ifølge dette Lovforslag, skulde kunne convertere de 5 pCts. Obligationer. For det Første maa jeg bemærke, at det vil være meget tvivlsomt, om man vil være istand til i nogen Udstrækning at convertere andre 5 pCts. Obligationer end dem, der ere opsigelige, som jeg maa bemærke, kun ere opsigelige med et Aars Varfel. Hvad dem angaaer, som kun ere opsigelige om et vist Antal Aar, nemlig først efter 10 Aars Forløb fra Gjældens Stiftelse, da kunde en Convertering jo kun finde Sted ved at opkjøbe dem. Men jeg maa bemærke, at det lader sig ikke gjøre, saaledes at faae 5 pCts. Obligationer ud af Verden ved at sætte $3\frac{3}{4}$ pCts. ind istedetfor. Man kan være rolig for, at de $3\frac{3}{4}$ pCts. ville falde saa meget i Prisen, at Bedkommende, som kjøbe dem, dog faae 5 pCt. af deres Penge

for dem, og Resultatet bliver da det Samme, Pengene blive lige vanskelige og dyre for den private Virksomhed.

Jeg har ikke forstaaet den sidste ærede Taler, naar han siger, at man i dette Tilfælde ingen egentlig ny Værdi skaber, hvorimod det skulde være Tilfældet med den 5 pCts. Gjæld, som Staten i dette Øieblik er i Færd med at stifte i Stedet for Creditbeviserne. Det forekommer mig, at, naar der skulde være Tale om, hvilket Tilfælde man snarest kunde henregne til en simpel Ombytning af Værdier, maa det være netop den Operation, Staten har for, og ikke den af den ærede Taler foresvarede; thi det er vist, at i Formen, og tildeels i Gjærningen, er det kun en simpel Convertering, Staten er i Færd med at foretage. Man drager et Papir, nemlig Creditbeviserne, ud af Circulation, og sætter kun i dets Sted et andet Papir. Derimod troer jeg vanskeligt det skal kunne modsiges, at man ikke drager noget Papir ud af Circulation ved det her Foreslaaede, men det er sikkert, at man sætter et nyt Papir ind ved den Operation, som den ærede Taler forsværer; thi Afskomsdocumenterne for Tienden gaae vissevis ikke saaledes mellem Mand og Mand, som Statsobligationer eller Creditbeviser, og jeg troer ikke, at Papirmassen i mindste Maade vilde faae nogen Lettelse ved, at disse Tiendeafskomsdocumenter gik ud af Verden, hvorimod jeg er overbevist om, at man vil føle Vægten af, at disse Tiendevederlagsobligationer komme til at concurrere paa Markedet, foruden den store Maase Papir, som der allerede er der.

Med Hensyn til de mere underordnede Punkter i Sagen, skal jeg ikke videre opholde det ærede Thing. Jeg har, da Udvalget ønskede en Udtalelse af Finansministeren om Sagen, fundet det nødvendigt for Fuldstændighedens Skyld ogsaa at omtale de mindre vigtige Punkter. Det, der for mig er afgjørende, er Hensynet til de almindelige Creditforhold, som jeg har tilladt mig nyligt kort at udvikle. Det er jo vel sandt, at det ikke bør afgive nogen Hindring mod en Reform, der maatte anses for ønskelig, at den vil medføre nogen Administrations-Vanskelighed. Jeg har fremhævet, hvorledes Sagen i denne Henseende